

Jakékoliv užití tohoto článku jinak, než pro vlastní potřebu, stejně jako šíření textu nebo jeho části jakýmkoliv způsobem, s výjimkou citace podle autorského zákona, je přísně zapovězeno!

Zákon o některých službách informační společnosti aneb konec spammerů v Čechách

V částce 166, rozeslané dne 7. září 2004, najdeme mj. zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti, který tento den rovněž nabývá účinnosti. Rozsahem neveliký zákon je významným právním předpisem týkající se všech poskytovatelů internetových a podobných služeb.

Název zákona zní poněkud tajemně, ale ve skutečnosti se jedná o velice stručný „zákoněk“, mající celkem 18 paragrafů. Některé jsou dle mého názoru typickým EU-balastem, jiné ale považují naopak za dosti významné. Myslím si, že by tento zákon mohl být součástí stávajícího telekomunikačního zákona a budoucího zákona o elektronických komunikacích, neboť související problematika by dle legislativců měla být upravena v jednom předpisu. Ministerstvo informatiky ve své legislativní činnosti zvolilo trend opačný, jde cestou partikulárních právních úprav (což se např. momentálně děje v oblasti informačních systémů veřejné správy). Na moji kritiku ale namítá, že hodlá tuto „zákonnou kostru“ obkládat dalším masem o elektronických službách podle potřeby (rozuměj, pokud ES vydá nějakou další směrnici).

Zákon upravuje odpovědnost a práva a povinnosti osob, které poskytují služby informační společnosti a šíří obchodní sdělení, a kromě toho několik dalších záležitostí, o nichž se zmiňují dále. Vychází přitom ze Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES, ze dne 8. června 2000, o určitých aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodního styku v rámci vnitřního trhu, a ze Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES, ze dne 12. července 2002, o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací.

Definice dle zákona

V úvodu jsou definovány některé pojmy, přičemž přestože jsou vymezeny jen pro účely tohoto zákona, zcela jistě musíme počítat s tím, že budou využívány analogicky pro výklad i vzhledem k jiným právním předpisům.

Pojem	Definice	Komentář
Služba informační společnosti	Jakákoliv služba poskytovaná elektronickými prostředky na individuální žádost uživatele podanou elektronickými prostředky, poskytovaná zpravidla za úplatu; služba je poskytnuta elektronickými prostředky, pokud je odeslána prostřednictvím sítě elektronických komunikací a vyzvednuta uživatelem z elektronického zařízení pro ukládání dat.	Je třeba upozornit na skutečnost, že se může jednat i o služby poskytované bezúplatně, tedy všechny freeweby, freemaily apod. Pojem „sítě elektronických komunikací“ není u nás v právním řádu definován a je otázkou, zda jej lze ztotožnit s pojmem „telekomunikační síť“ podle zákona o telekomunikacích. Nejednoduše můžeme zjistit, že podle směrnice 2002/21/ES „sítě elektronických komunikací“ se rozumějí přenosové systémy, a v případě i potřeby i spojovací nebo směrovací zařízení a jiné prostředky, které umožňují přenos signálů po vedení, rádiiem, optickými nebo jinými elektromagnetickými

Uveřejněno v časopise INSIDE, 2004, č. 10.

Jakékoliv užití tohoto článku jinak, než pro vlastní potřebu, stejně jako šíření textu nebo jeho části jakýmkoliv způsobem, s výjimkou citace podle autorského zákona, je přísně zapovězeno!

		<p>prostředky, včetně družicových sítí, pevných (s komutací okruhů nebo paketů, včetně Internetu) a mobilních zemských sítí, sítí pro rozvod elektrické energie v rozsahu, v jakém jsou používány pro přenos signálů, sítí pro rozhlasové a televizní vysílání a sítí kabelové televize, bez ohledu na typ přenášené informace; tato směrnice ale bude začleněna do našeho právního řádu až zákonem o elektronických komunikacích, tj. asi tak o ¾ roku později.</p> <p>Ještě zajímavější otázkou je, zda se tím myslí síť jakákoliv, nebo pouze veřejná, jako je Internet. Vzhledem k definici použité pro elektronickou poštu bych dovozoval, že jakákoliv.</p>	
Elektronické prostředky	Zejména síť elektronických komunikací, elektronická komunikační zařízení, koncová telekomunikační zařízení a elektronická pošta.	Tato definice nemá oporu ani ve směrnících, které má zákon implementovat, ani v jiných právních předpisech. Proto také je definice zmatečná a nesouřadná, neboť jsou zde smíchány pojmy nedefinované, příp. vycházející ze zatím neimplementovaných směrnic, a nakonec je zařazena služba, těmito zařízeními uskutečňovaná. Hrůza.	
Elektronická pošta	Textová, hlasová, zvuková nebo obrazová zpráva poslaná prostřednictvím veřejné sítě elektronických komunikací, která může být uložena v síti nebo v koncovém zařízení uživatele, dokud ji uživatel nevyzvedne,	Takřka stejnou definici najdeme ve směrnici 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací; zde se hovoří o „zprávě posílaná prostřednictvím veřejné komunikační sítě“.	Podstatné je, že pod pojem „elektronická pošta“ můžeme zahrnout různé druhy komunikace: e-mail, SMS, MMS, telefon se záznamníkem, fax, ICQ apod.
Poskytovatel služby	Každá fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje některou ze služeb informační společnosti.	Zákon neřeší, zda se musí jednat o podnikání, přičemž sama služba může být bezúplatná, resp. být financována jinak.	
Uživatel	Každá fyzická nebo právnická	Pojem „uživatel“ je širší, nežli „spo-	

Uveřejněno v časopise INSIDE, 2004, č. 10.

Jakékoliv užití tohoto článku jinak, než pro vlastní potřebu, stejně jako šíření textu nebo jeho části jakýmkoliv způsobem, s výjimkou citace podle autorského zákona, je přísně zapovězeno!

	<p>osoba, která využívá službu informační společnosti, zejména za účelem vyhledávání či zpřístupňování informací.</p>	<p>třebitel“; podle směrnice 2002/21/ES spotřebitelem se rozumí každá fyzická osoba, která využívá nebo požaduje veřejně přístupnou službu elektronických komunikací pro účely mimo rámec své obchodní, podnikatelské nebo profesní činnosti, podle našeho ObčZ spotřebitelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.</p>
Obchodní sdělení	<p>Všechny formy sdělení určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku fyzické či právnické osoby, která vykonává regulovanou činnost nebo je podnikatelem vykonávajícím činnost, která není regulovanou činností; za obchodní sdělení se považuje také reklama podle zvláštního právního předpisu.</p> <p>Za obchodní sdělení se nepovažují údaje umožňující přímý přístup k informacím o činnosti fyzické či právnické osoby nebo podniku, zejména doménové jméno nebo adresa elektronické pošty; za obchodní sdělení se dále nepovažují údaje týkající se zboží, služeb nebo image fyzické či právnické osoby nebo podniku, získané uživatelem nezávisle.</p>	<p>Regulovaná činnost je podle § 3 písm. f) a g) zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie v České republice předmětná činnost, pokud zvláštní právní předpis pro její výkon ve formě zamýšlené uchazečem vyžaduje doklad o formální kvalifikaci nebo průkaz způsobilosti – např. jde o advokáty, architektky, notáře, soudní znalce apod.</p> <p>Kdo je podnikatel, říká § 2 odst. 2 obchodního zákoníku (osoba zapsaná v obchodním rejstříku, osoba, která podniká na základě živnostenského oprávnění, osoba, která podniká na základě jiného než živnostenského oprávnění podle zvláštních předpisů, nebo osoba, která provozuje zemědělskou výrobu a je zapsána do evidence podle zvláštního předpisu, přičemž jde o soustavnou činnost prováděnou samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku).</p> <p>Reklama je podle zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, oznámení, předvedení či jiná prezentace šířené zejména komunikačními médii, mající za cíl podporu podnikatelské činnosti,</p>

Jakékoliv užití tohoto článku jinak, než pro vlastní potřebu, stejně jako šíření textu nebo jeho části jakýmkoliv způsobem, s výjimkou citace podle autorského zákona, je přísně zapovězeno!

		zejména podporu spotřeby nebo prodeje zboží, výstavby, pronájmu nebo prodeje nemovitostí, prodeje nebo využití práv nebo závazků, podporu poskytování služeb, propagaci ochranné známky.
Automatické krátkodobě dočasné ukládání	Ukládání informací poskytnutých uživatelem, ke kterému dochází výhradně za účelem uskutečnění přenosu prostřednictvím sítě elektronických komunikací, přičemž doba uložení informace nepřesahuje dobu, která je pro zajištění přenosu obvyklá.	Možná by bylo vhodné ponechat název, který najdeme pro tyto činnosti ve směrnici: „mere conduit“ resp. „reine Durchleitung“, česky přeloženo jako „pouhý průchod“.
Automatické dočasné meziukládání	Ukládání informací poskytnutých uživatelem, které slouží výhradně pro co možná nejúčinnější následný přenos těchto informací na žádost jiných uživatelů	Možná by bylo vhodné ponechat název, který najdeme pro tyto činnosti ve směrnici: „caching“, a to anglicky, německy i česky.

Pokud bychom měli učinit určitý podstatný závěr z výše uvedených definic, pak za nejpodstatnější považuji to, že *obchodním sdělením jsou všechny formy sdělení včetně reklamy, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku fyzické či právnické osoby, která je podnikatelem (podle obchodního zákoníku nebo podle zvláštních předpisů).*

A contrario ale musím zdůraznit, že pokud není sdělení určeno pro podporu podnikání, tj. má např. charakter ideologický, náboženský, politický, obscénní apod., pak se o obchodním sdělení nejedná – s důsledkem, že se na taková sdělení nebude zákaz sparingu podle tohoto zákona vztahovat. Protože záповěď ideologických a obdobných e-mailů nevyplývá ani ze zákona o reklamě, novelizovaného tímto zákonem (ten se vztahuje pouze na reklamu a to navíc jen na tu, která není šířena elektronickými prostředky), pak lze souhrnně konstatovat, že **proti ne-obchodnímu spamu nebudeme chráněni ani nadále.**

Odpovědnost poskytovatelů zprostředkovatelských služeb

V první části zákona je upravena tzv. odpovědnost poskytovatelů zprostředkovatelských služeb. Konkrétně jde o následující druhy činností:

1. přenos informací poskytnutých uživatelem prostřednictvím sítě elektronických komunikací nebo zprostředkování přístupu k sítím elektronických komunikací za účelem přenosu informací, včetně automatického krátkodobě dočasného ukládání přenášených informací.

Poskytovatel služby, jež spočívá v přenosu informací poskytnutých uživatelem prostřednictvím sítě elektronických komunikací nebo ve zprostředkování přístupu k sítím elektronických komunikací za účelem přenosu informací, odpovídá za obsah přená-

Uveřejněno v časopise INSIDE, 2004, č. 10.

Jakékoliv užití tohoto článku jinak, než pro vlastní potřebu, stejně jako šíření textu nebo jeho části jakýmkoliv způsobem, s výjimkou citace podle autorského zákona, je přísně zapovězeno!

šených informací, jen pokud a) přenos sám iniciuje, nebo b) zvolí uživatele přenášené informace, nebo c) zvolí nebo změní obsah přenášené informace.

Podle tohoto ustanovení tedy lze vést k odpovědnosti jednak všechny, kdo něco na Internetu uveřejňují (kategorie ad a), nebo si vyberou, od koho chtějí nějaké informace přenést, např. tím, že přenášejí obsah nějaké uzavřené konference (kategorie ad b). Kategorie ad c) může obsahovat dokonce i jistou „past“ na příliš aktivní provozovatele např. webhostingu či chatu: pokud, byť v dobré víře, budou zasahovat do obsahu, jehož původcem je někdo jiný, stávají se, v případě závadnosti tohoto obsahu, spoluviníkem.

2. přenos informací poskytnutých uživatelem, tj. informací automaticky dočasně meziukládaných

Poskytovatel služby, jež spočívá v přenosu informací poskytnutých uživatelem, odpovídá za obsah informací automaticky dočasně meziukládaných, jen pokud a) změní obsah informace, nebo b) nevyhoví podmínkám přístupu k informaci, c) nedodržuje pravidla o aktualizaci informace, která jsou obecně uznávána a používána v příslušném odvětví, d) překročí povolené používání technologie obecně uznávané a používané v příslušném odvětví s cílem získat údaje o užívání informace, nebo e) ihned nepřijme opatření vedoucí k odstranění jím uložené informace nebo ke znemožnění přístupu k ní, jakmile zjistí, že informace byla na výchozím místě přenosu ze sítě odstraněna nebo k ní byl znemožněn přístup nebo soud nařídil stažení či znemožnění přístupu k této informaci.

Kromě obdobných podmínek, jako v předchozím případě (změna obsahu), přibývají i podmínky, které nutí poskytovatele služby následovat obsah původní informace. Nemělo by se tedy stávat, že z původní adresy budou závadné informace odstraněny a v archivu či cache nějakého prohlíдача bude tato informace stále dostupná. Na tuto okolnost upozorňuji zvláště důrazně, protože u známých světových vyhledávačů (např. Google) toto nefunguje – takže by se tímto jeho provozovatel, pokud by podléhal českému právu, zřejmě dostal do rozporu se zákonem.

3. ukládání obsahu informací poskytovaných uživatelem

Poskytovatel služby, jež spočívá v ukládání informací poskytnutých uživatelem, odpovídá za obsah informací uložených na žádost uživatele jen, a) mohl-li vzhledem k předmětu své činnosti a okolnostem a povaze případu vědět, že obsah ukládaných informací nebo jednání uživatele jsou protiprávní, nebo b) dozvěděl-li se prokazatelně o protiprávní povaze obsahu ukládaných informací nebo o protiprávním jednání uživatele a neprodleně neučinil veškeré kroky, které lze po něm požadovat, k odstranění nebo znepřístupnění takovýchto informací.

Poskytovatel služby ale odpovídá vždy za obsah uložených informací v případě, že vykonává přímo nebo nepřímo rozhodující vliv na činnost uživatele.

Toto ustanovení by před několika lety, kdy dělala např. německá policie razie u poskytovatelů webhostingu s tím, že se někde mezi desítkami tisíc stránek na jejich serveru vyskytlo něco závadného, možná přispělo k uklidnění situace. Dnes je ovšem právní výklad v tomto duchu již delší dobu konzistentní – viz dále.

4. zbavení povinnosti dohledu a vyhledávání závadných informací

Poskytovatelé služeb výše uvedených nejsou povinni a) dohlížet na obsah jimi přenášených nebo ukládaných informací, ani b) aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní obsah informace.

Uveřejněno v časopise INSIDE, 2004, č. 10.

Jakékoliv užití tohoto článku jinak, než pro vlastní potřebu, stejně jako šíření textu nebo jeho části jakýmkoliv způsobem, s výjimkou citace podle autorského zákona, je přísně zapovězeno!

I toto ustanovení je dle mého názoru poněkud nadbytečné, neboť opačně – povinnost musí být uložena zákonem.

Souhrnně lze říci, že ad 1. a 3. jde podle mého názoru o právní úpravu zcela nadbytečnou: právní výklad, že poskytovatelé různých služeb na Internetu (jako jsou přístup k Internetu, webhosting, webhousing apod.) odpovídají za obsah přenášených či zpřístupňovaných informací pouze tehdy, když jsou jeho původci nebo jinak s ním mají něco přímo společného, existuje, jakž že nejsou povinni dohlížet na obsah jimi přenášených nebo ukládaných informací, jakož ani aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní obsah informace, lze bez problémů dovodit z platného práva. Domnívám se, že zaplevelovat právní řád vypočítáváním, za co kdo neodpovídá, je v rozporu s obvyklými legislativními principy. (V takovém případě bych prosil, aby bylo v zákoně napsáno, že neodpovídám za povodně v roce 2002.)

Snad ustanovení ad 2. o povinnosti reagovat na stažení informace by mohlo být užitečnější. Ovšem co se týká zbavení povinnosti ad 4., lze identifikovat určité riziko: budu-li jakýmkoliv způsobem poškozován obsahem určitých WWW stránek na nějakém freewebe a obrátím se na providera, aby zadokumentoval obsah a přístupy pro soudní či trestní řízení, pak se na mne s poukázáním na toto ustanovení může klidně vykašlat. A než budu mít v ruce předběžné opatření soudu nebo než začne fungovat policie, budou data dávno smazána. Telekomunikační zákon totiž v ust. § 86 ukládá právnickým i fyzickým osobám, které vykonávají telekomunikační činnosti, jejich zaměstnancům a jiným osobám, které se podílejí na vykonávání telekomunikačních činností, sdělit orgánům oprávněným k tomu zvláštními právními předpisy informace o skutečnostech, které jsou předmětem telekomunikačního tajemství anebo na něž se vztahuje ochrana osobních a zprostředkovacích dat, zejména údaje o veškeré komunikaci, kteréhokoli uživatele v uplynulých nejméně dvou měsících v rozsahu volané a volající číslo, použitá služba, datum, čas, doba trvání komunikace a místo připojení. Jenže než se mnohdy ztuhlá kola orgánů činných v trestním řízení pohnou, uplyne více než ony dva měsíce – a hoňte někoho bez důkazů.

Šíření obchodních sdělení elektronickou poštou

Zákon rozlišuje již existující zákazníky a cizí osoby, což ale neznamená, že by podnikatel mohl i stávající zákazníky bezbřezě obtěžovat.

1. Nevyžádaná pošta pro stávající zákazníky

Pokud fyzická nebo právnická osoba získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu podle zvláštního právního předpisu (tento nesrozumitelný blábol znamená adresu elektronické pošty), může tato fyzická či právnická osoba využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení pouze za předpokladu, že zákazník dal předem prokazatelný souhlas k takovémuto využití svého elektronického kontaktu a má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby, odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy.

Použití strašlivého označení „podrobnosti jejich elektronického kontaktu pro elektronickou poštu“ nenajdeme ve Směrnici 2000/31/ES, která pracuje s pojmem „elektronická pošta“, ale vyplývá ze směrnice 2002/58/ES o soukromí a elektronických komunikacích, alespoň z jejího oficiálního překladu, zřejmě z angličtiny, kde se píše „electronic contact details for electronic mail“. Podíváme-li se ale např. do německého znění, najdeme něco poněkud jiného a rozumnějšího: „elektronische Kontaktin-

Uveřejněno v časopise INSIDE, 2004, č. 10.

Jakékoliv užití tohoto článku jinak, než pro vlastní potřebu, stejně jako šíření textu nebo jeho části jakýmkoliv způsobem, s výjimkou citace podle autorského zákona, je přísně zapovězeno!

formationen für elektronische Post“, neboli „elektronické kontaktní informace pro elektronickou poštu“, což by zcela jistě šlo ještě zjednodušit na jasný a srozumitelný výraz „adresa elektronické pošty“. Nač dělat právní předpisy srozumitelné, že?

Kladem je ale to, že ani stávající zákazníci nelze bez předchozího souhlasu takto obtěžovat a že zákazník musí mít možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet odesílatele toto zasílání odmítnout.

2. Nevyžádaná pošta pro ostatní osoby

Nejde-li o komunikaci s existujícím zákazníkem, je elektronické prostředky zakázáno použít pro šíření nevyžádaných obchodních sdělení; nevyžádané šíření obchodních sdělení není povoleno bez prokazatelného souhlasu adresáta.

Zde nacházíme jasný a absolutní zákaz zasílání nevyžádaných obchodních sdělení bez prokazatelného souhlasu adresáta. Zákon tímto zavádí jednoznačně a bez možných vytáček tzv. princip „opt-in“, neboli elektronickou reklamu (nevyžádané maily, ale dle mého názoru i faxy, SMS zprávy apod.) lze zasílat **jen po předchozím souhlasu adresáta**. Tedy nikoliv jako doposud – tady je mail a pokud jej nechcete dále dostávat, napište. Na tento princip, na rozdíl od dosavadního „opt-out“, tedy nutnosti sdělit spamerovi, že nechci nevyžádané zprávy dostávat, přechází v důsledku citovaných směrnic ES celá Evropská unie.

3. Další opatření vůči šíření obchodních sdělení

Zákon obsahuje ještě zákazy, týkající se šíření obchodního sdělení, které znesnadňují život spamerům, resp. usnadní odhalování a dokazování jejich činnosti. Zaslání elektronické pošty za účelem šíření obchodního sdělení je zakázáno, pokud a) tato není zřetelně a jasně označena jako obchodní sdělení, b) skrývá nebo utajuje totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje, nebo c) je zaslána bez platné adresy, na kterou by mohl adresát přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si nepřeje, aby mu byly obchodní informace odesílatelem nadále zasílány.

Tato část zákona je velice žádoucí a je jen škoda, že ustanovení o zakazu šíření nevyžádaných obchodních sdělení elektronickou poštou (tzv. spamů) nelze univerzálně uplatnit i za hranicemi ČR. Byl by konec s každodenními desítkami mailů, nabízejících viagru, prodloužení penisu či vysokou doživotní penzi.

Zatímco doposud měly proti spamům bojovat krajské živnostenské úřady v rámci zákona o reklamě, což bylo zcela zjevně nad jejich možnosti, nyní je dozor nad dodržováním tohoto zákona v oblasti spamů svěřen Úřadu pro ochranu osobních údajů, což je zcela jiná váhová kategorie. Rovněž sankce jsou podle tohoto zákona vysoké: **za porušení zákona při šíření nevyžádaných obchodních sdělení lze uložit podnikateli pokutu do výše 10 000 000 Kč.**

Ovšem aby bylo možno proti spamerovi účinně bojovat, lze doporučit dva kroky: 1. okamžitě zadokumentovat obsah a hlavičky e-mailu; 2. učinit podání co nejrychleji tak, aby se stihla dvouměsíční lhůta pro uchování informací providerem podle telekomunikačního zákona.

Další obsah zákona

1. Regulované činnosti, spotřebitelské smlouvy

Zákon kromě výše uvedeného ještě nepříliš srozumitelně upravuje použití elektronických prostředků osobami, vykonávajícími *regulované činnosti* (advokáti, notáři apod.) a provádí další *novelu občanského zákoníku v oblasti tzv. spotřebitelských smluv*, což jsou mj. smlouvy uzavírané na dálku pomocí elektronické komunikace. Novela

Uveřejněno v časopise INSIDE, 2004, č. 10.

Jakékoliv užití tohoto článku jinak, než pro vlastní potřebu, stejně jako šíření textu nebo jeho části jakýmkoliv způsobem, s výjimkou citace podle autorského zákona, je přísně zapovězeno!

ukládá podnikateli povinnost, aby pokud podá spotřebitel objednávku prostřednictvím některého prostředku komunikace na dálku, před podáním objednávky musí být při spotřebiteli umožněno zkontrolovat a měnit vstupní údaje v ní obsažené, které do objednávky vložil, a dodavatel je povinen prostřednictvím některého prostředku komunikace na dálku neprodleně potvrdit její obdržení (s výjimkou výměny sdělení elektronickou poštou nebo obdobnou individuální komunikací). Objednávka a potvrzení jejího obdržení jsou v takovém případě považovány za doručené, pokud se s nimi strany, jimž byly určeny, mohou seznámit. Tato novela je také z dílny legislativy EU, ale nevdává mi. Kromě toho ji každý slušný elektronický obchod stejně dávno realizoval.

2. Vnitřní trh

Jde o ustanovení ohledně rozhodného práva. *Na poskytovatele služby, který poskytuje služby prostřednictvím podniku nebo organizační složky umístěné na území České republiky, se použijí ustanovení tohoto zákona a zvláštních právních předpisů upravujících podmínky zahájení a výkonu činnosti, která je předmětem poskytované služby, zejména právních předpisů upravujících vznik podnikatelského oprávnění, požadavky na odbornou způsobilost, požadavky na obsah a kvalitu poskytované služby a odpovědnost poskytovatele služby za porušení těchto povinností.*

Na poskytovatele služby, který je usazen v jiném členském státě Evropské unie, poskytujícího tuto službu na území České republiky, se nevztahují právní předpisy uvedené v předchozím odstavci, pokud tento zákon nebo zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

Určení místa podnikání poskytovatele se řídí kritérii vypracovanými judikaturou Evropského soudního dvora, podle níž pojetí místa podnikání zahrnuje skutečný výkon hospodářské činnosti prostřednictvím stálého zařízení na neurčitou dobu. Tento požadavek je splněn i v případě, že je společnost založena na stanovené období. **Poskytuje-li nějaká společnost služby prostřednictvím webových stránek na internetu, nenachází se její místo podnikání tam, kde se nachází technické prostředky, prostřednictvím nichž webové stránky provozuje, ani tam, kde jsou webové stránky přístupné, ale na místě, kde společnost provozuje svou hospodářskou činnost.** V případech, kdy má poskytovatel místo podnikání na více místech, je důležité určit, ze kterého místa podnikání příslušnou službu poskytuje. Je-li v případě více míst podnikání komplikované určit, ze kterého je určitá služba poskytována, platí jako takové to místo podnikání, v němž se nachází těžiště činnosti poskytovatele ve vztahu k příslušné službě.

Dohled nad službami informační společnosti probíhá na místě původu, aby bylo možno zajistit účinnou ochranu cílů obecného zájmu. Proto se musí dbát na to, aby příslušné orgány tuto ochranu zajišťovaly nejen pro občany svých zemí, ale pro všechny občany Společenství. V rámci utužení vzájemné důvěry členských států je třeba jasně zdůraznit odpovědnost členského státu, v němž má služba svůj původ. Aby bylo možno účinně zajistit volný pohyb služeb a právní jistotu pro poskytovatele a uživatele, měly by být služby informační společnosti v zásadě podřízeny právnímu systému toho členského státu, v němž má poskytovatel své místo podnikání.

Nejhorší nakonec

Exemplárním případem zlovyku českého zákonodárství je ale skutečnost, že se v závěru na tento zákon pozměňovacím návrhem poslance Cabrnocha v Poslanecké sněmovně „přilepila“ část pátá, která upravuje účtování provozovatelů nestátních

Uveřejněno v časopise INSIDE, 2004, č. 10.

Jakékoliv užití tohoto článku jinak, než pro vlastní potřebu, stejně jako šíření textu nebo jeho části jakýmkoliv způsobem, s výjimkou citace podle autorského zákona, je přísně zapovězeno!

zdravotnických zařízení. Tedy záležitost, nijak s informační společností nesouvisející, a to pouze proto, aby byla provedena úprava nějakého jiného zákona (konkrétně změna zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních) v kratší době, nežli při standardním průběhu legislativního procesu. Přes nesouhlas ministra informatiky a přes zjevnou nesmyslnost či účelovost tohoto kroku k začlenění tohoto, nijak nesouvisejícího ustanovení došlo – prý proto, že by se tak zkomplikovala situace provozovatelů nestátních zdravotnických zařízení, kteří jsou fyzickými osobami a ke dni 31. prosince 2003 účtovali v soustavě jednoduchého účetnictví. K této zvrhlosti se netřeba vyjadřovat; jednoho dne se dočkáme, že součástí trestního zákona bude ustanovení o podpoře kojících matek.

Vladimír Smejkal, www.pravni-sluzby.cz